

Mette Frederiksens 1. maj-tale

Taler

Mette Frederiksen
42. statsminister

Dato

1. maj 2018

Kære venner

Jeg har glædet mig til at se jer. Til at sige et par ord. Til at fejre 1. maj.

Når der forhandles overenskomster, så blander Socialdemokratiet sig uden om.

Nu er der et resultat. Tillykke med det!

Kan jeg forstå, at landets SOSU'er gerne vil have mere i løn? Ja.

Kan jeg forstå, at landets pædagoger gerne vil anerkendes for deres vigtige arbejde med vores børn? Ja.

Kan jeg forstå, at landets sygeplejersker gerne vil have mere tid sammen med patienterne? Ja.

Kan jeg forstå, at lærerne gerne vil forhandle deres egne arbejdsvilkår? Ja.

Overenskomstforhandlingerne i år har handlet om meget andet end det, der ligger på bordet.

Der findes ikke en eneste dansker, der ikke skylder vores offentligt ansatte utroligt meget.

Jeg kan starte med mig selv; tak til Frede, jeg havde som lærer i folkeskolen. Tak til de læger, sygeplejersker og plejepersonale, som var omkring min mor, da hun fik kræft. Tak til Linda og Nikolaj for at passe på mine børn i børnehaven og vuggestuen.

Og tak til alle jer, de fleste slet ikke møder; jer, der fjerner skrald og gør rent. Jer, der arbejder i fængslerne. I psykiatrien. Jer, der knokler med papirarbejdet.

Der er noget galt.

Mange offentligt ansatte løber hurtigere og hurtigere. Der er ikke tid nok. Til det vigtigste. Til mennesker.

Jeg har stor respekt for, at man kæmper for bedre vilkår, når der forhandles overenskomst.

Ja, faktisk har jeg så stor respekt for danske lønmodtagere, at jeg som en af de få politikere har holdt min mund og ladet den danske model arbejde.

Jeg vil have stærke fagforeninger. Fri forhandlingsret. Hvis Christiansborg skal bestemme løn, så kan man lige så godt lade være med at melde sig ind i en fagforening. Og så er det slut for dansk fagbevægelse.

Jeg bliver nødt til at sige det direkte. Jeg er mere optaget af at kæmpe for danske lønmodtagere – også på den lange bane - end jeg er af socialdemokratiets meningsmålinger.

Derfor har vi holdt vores mund. Nu er der en afklaring.

Og derfor kan vi nu trække i arbejdstøjet på Christiansborg.

I Socialdemokratiet er vi klar til at tage et opgør med den åndsforladte styring af den offentlige sektor.

New public management, moderniseringsstyrelse, evige effektiviseringer, lovgivning og lovgivning og lovgivning og bureaukrati og bureaukrati og bureaukrati.

Faglighed og relationer mellem mennesker er blevet skemalagte. Vi har glemt det vigtigste, vi har: tillid til mennesker. Tillid til hinanden.

Selvfølgelig skal vi have ledelse i den offentlige sektor. Selvfølgelig skal der være respekt for skatteydernes penge. Selvfølgelig skal patienter have deres

behandling til tiden.

Men vi kan ikke noget uden dygtige medarbejdere.

Vi kan ikke ændre det hele på én gang. Men vi kan gå i gang.

Vi foreslår en fingrene-væk-reform af den offentlige sektor. Mere ledelse. Mindre styring. Samarbejde med medarbejderne. Mindre proces. Bedre resultater. Større frihed og tillid til, at de ansatte selv kan indfri dem.

... og fingrene væk; ja, det gælder også for Sofie Løhde og Moderniseringsstyrelsen.

Det vil jeg sætte mig i spidsen for.

Og så vil jeg sætte mig i spidsen for et Danmark, der er bedre for vores børn og unge.

Hvert sjette barn forlader skolen uden at kunne læse, skrive og regne. Mange børn, der er ordblinde, bliver ikke opdaget. De får ikke hjælp. Og de får ikke en uddannelse.

Churchill var ordblind. Det var John Lennon vist også. Ja selv Thomas Blachman er ordblind (det kan selvfølgelig være derfor, han snakker så meget ...).

Dengang jeg var lille, gik jeg til talepædagog. Kunne ikke kende forskel på konsonanterne. Især r drillede.

Med lidt hjælp fik jeg styr på ordene, fik gang i snakketøjet.

Nogle tænker sikkert, jeg endte med at snakke lige vel rigeligt.

Nu skal man ikke nævne navne. Men som jeg plejer at sige til Lars Løkke i den situation: Bare rolig, jeg taler kun, til du har noget klogere at sige ...

Hvad er min pointe?

Vi må ikke blive ved med at svigte de børn. Det er ikke rimeligt, at vi hvert år sender tusindvis af unge ud af skolen, uden at de er i stand til at tage en uddannelse. Vi svigter dem. Og vi svigter vores løfte om at altid at løfte næste generation.

Som socialdemokrater vil vi kæmpe dag og nat indtil den dag, hvor der ikke er et eneste barn, der bliver ladet alene tilbage i elendige opvækstbetingelser. Hvor der ikke er en eneste dreng, som får slukket sine fremtidsdrømme på grund af ordblindhed. Hvor der ikke er en eneste pige, der bliver holdt nede af social kontrol.

Vi skal møde hvert eneste barn og hver eneste ung med de vigtigste ord: Vi tror på dig.

Vi har brug for dig.

Og hvis du falder. Hvad enten det er på legepladsen eller på grund af psykisk sårbarhed under din uddannelse, så løfter vi dig. For sådan er vores fællesskab.

Alle skal kunne drive det så langt, som evnerne og viljen rækker.

Vi kan ikke undvære hinanden. Vi har brug for, at dygtige unge forsker på universitetet. Vi har brug for hende, der vil være elektriker, og ham, der vil køre bus. Ham, der vil arbejde med mennesker, opfinderen, og hende, der faktisk bare vil have lov til at passe sit arbejde.

Det er summen af vores fælles dygtighed, der skaber Danmark.

Vi har brug for, at flere unge tager en erhvervsuddannelse. Vi kommer til at mangle håndværkere.

Socialdemokratiet vil styrke erhvervsskolerne. Give de praktiske fag en central plads i folkeskolen. Sløjd. Hjemkundskab. Design.

Vi har forsømt erhvervsuddannelserne i Danmark. Igennem mange år. Og regeringen bliver ved med at skære ned.

Hvordan skal vi få unge til at tage en erhvervsuddannelse, når Løkke skærer ned?

De unge bliver ikke håndværkere. Virksomhederne taber ordrer. Løkkes besparelser er en vækstdræber.

Faktisk mener jeg, Regeringen er direkte økonomisk uansvarlig.

Jeg har to forslag med i dag: 1: Stop besparelserne på erhvervsskolerne.

Og 2: En bonus til de unge.

Nogle gange skal vi politikere gøre noget ekstraordinært for at rette op på de problemer, vi selv har været med til at skabe.

Derfor et helt konkret forslag fra Socialdemokratiet: De unge, der går imod strømmen og tager en erhvervsuddannelse. I skal have en bonus.

I de fag, hvor der mangler arbejdskraft, der får du – som tager en faglært uddannelse – en bonus. Du får 50.000 kr. Du får vores anerkendelse. Og du får en tak fra os andre. For vi kan ikke undvære dig.

Der er meget, vi ikke kan undvære i det her samfund.

Jeg er stolt over et Danmark, hvor boligstandarden er så høj. Det kan vi ikke takke Låsby Svendsen for.

Men vi kan takke de almene boligselskaber.

Jeg vil ikke have slum i Danmark. Vi skal have boliger med lave huslejer, blandede kvarterer, og boligerne skal renoveres.

Regeringen vil nu igen tage penge fra lejerne. Det, der hedder Landsbyggefonden. 13 milliarder. Bum.

Hvis regeringen flytter så mange penge fra de almene boliger, betyder det enten højere husleje, færre boliger eller at der er lejligheder, der ikke bliver renoveret.

Er det retfærdigt. Er det langsigtet? Svaret er nej. Det er ikke retfærdigt.

Derfor siger vi klart nej til at fjerne ydelsesstøtten til den almene boligsektor.

Regeringen sparer på uddannelse. Og svækker velfærden.

Det er ikke mere end et år siden, at regeringen forsøgte at hæve pensionsalderen igen. Og hvorfor? For at få råd til topskattelettelser.

Venner; sammen forhindrede vi regeringen i at trække Danmark skævt. Tak!

Regeringen vil lade lejerne betale de fælles regninger. Give skattelettelser og skære på velfærden.

Hvad med at prøve noget nyt?

Hvad med at styrke alt det, der gør Danmark stærkt?

Styrk erhvervsskolerne. Styrk vores unge. Lad lejerne beholde deres egne penge. Genskab tilliden til de offentligt ansatte.

God 1. maj.

Tags

1. maj-tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mette-frederiksens-tale-til-1-maj-2018>